

[Elgaard.]

bliver betydelig flere Konflikter, end der har været under de hidtil gældende Forhold.

Jeg maa derfor paa mit Partis Vegne sige med Hensyn til Forslaget til Lov om Leje, at Venstre kan ikke give den højtærede Minister Tilsagn om at medvirke til at gennemføre en varig Boliglovgivning paa de Omraader, der nu i en betydelig Tid har været fri for en saadan. Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen sagde, at sidste Gang vi her i Rigsdagen behandlede Spørgsmaalet om en Huslejelovgivning, var jo Konservative og Venstre taget i Ed af Grundejerne. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem bruger at lade sig tage i Ed, om han øver sin politiske Gerning som edsvoren Mand. Men jeg ved i hvert Fald, at Venstre ikke er taget i Ed, hverken af den ene eller den anden Part, hverken i dette eller i andre Spørgsmaal, og derfor maa det vist være det bedste, at vi hver for sig gaar ud fra, at Modstandernes Indstilling over for det ene eller det andet Problem, i dette Tilfælde en varig Huslejelovgivning, er bestemt af deres principielle og anden Bedømmelse af den foreliggende Sag.

Naar man læser Kommissionens Betænkning igennem, lægger man Mærke til, at der bl. a. i den Betænkning, der er affattet af Mindretallet, staar, at der paa et vist Tidspunkt under Kommissionens Arbejde har været det, jeg vil kalde en vis Føling mellem Parterne, altsaa det Grundlag i Arbejdet, som burde have ført til en fælles Indstilling vedrørende det foreliggende Problem. Jeg ser ogsaa, at man i Mindretalsbetænkningen giver Udtryk for, at der lige som pludselig skete en Frontændring fra Flertallets Side. Efter hvad man kan læse ud af Mindretallets Betænkning og dets Forslag vedrørende en Standardkontrakt, synes jeg, man har Lov til at sige til Flertallet i Kommissionen, at det næppe har udnyttet de Muligheder for et Samarbejde med Modparten, som har foreligget paa et vist Tidspunkt. Det kan, efter hvad Kommissionens Betænkning indeholder, ikke bestrides, og det kan heller ikke bestrides, at netop den Udvikling, som Kommissionsarbejdet har taget, maa vanskeliggøre Sagernes Gang gennem Rigsdagen.

Vedrørende Forslag til Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom vil jeg gerne bemærke, at naar det fra Indenrigsministerens Side foreslaas saa vidtspændende, at det skal gælde for Ejendomme i Byer og i Stationsbyer med over 4 000 Indbyggere, vil det sige, at man praktisk talt vil gennemføre en saadan

Lovgivning for næsten alle Antydninger af bymæssige Bebyggelser og for alle Købstæder og dermed praktisk talt for alle Forretningslokaler ud over Detailhandlernes Lokaler under straaetækt Tag ude i Landkommunerne. Tallet 4 000 Indbyggere trækker ikke saa faa bymæssigt bebyggede Stationsbyer og Forstæder ind under Forslaget vedrørende Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejede Lokaler. Man drager ind under denne Lov et meget, meget stort Omraade, hvor Forholdet paa nuværende Tidspunkt er dette, ogsaa med Hensyn til Forretningslokaler, at der ikke findes noget som helst Ønske om en saadan Beskyttelse.

Jeg har lagt Mærke til, at Formanden for De samvirkende danske Købmandsforeninger, Købmand Jeppesen i Helsingør, over for en Repræsentant for Pressen har udtalt sig specielt vedrørende Forslag til Lov om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom. Denne Forretningsmand siger om dette Lovforslag, at det har man ingen Brug for ude i Provinsen, og han føjer til, at hvis hans Organisation skulde udtale sig om det, saa vilde han mene, at det vilde blive en Protest imod Forslagets Gennemførelse. Jeg synes nok, at det fra Kommissionsflertallets og den højtærede Indenrigsministers Side er at gaa nogle Skridt for vidt at kræve, at Lovgivningsmagten skal gennemføre en Række af de i dette Lovforslag indeholdte Bestemmelser, selv om man bliver overbevist om, at de, man tager Sigte paa at beskytte, absolut ikke ønsker en saadan Beskyttelse. Hvis Hr. Jeppesens Opfattelse virkelig skulde vise sig at være den herskende hos De samvirkende danske Købmandsforeningers Medlemmer, der jo ogsaa er en Slags Forretningsfolk, saa synes jeg, at det vil tilføje Forslaget vedrørende Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejede Lokaler et saadant Grundskud, at den højtærede Indenrigsminister ingenlunde vil kunne hale et saadant Lovforslag igennem Rigsdagen.

Købmand Jeppesen siger om det samme Lovforslag, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om Forretningsmanden og hans Kundekreds er en Forskel mellem Forretningsmanden i Hovedstaden og Forretningsmanden i Provinsen. For Forretningsmanden i Provinsbyen gælder det, at selv om han flytter fra den ene Ende af Byen til den anden, saa er hans Kunder i det væsentlige at betragte som Kunder for Købmanden, ikke for Butikken, men for Købmanden, og derfor spiller det i Provinsbyerne ikke den Rolle at flytte fra det ene